PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 795 (6229) | ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT | Luni 26 ianuarie 1970

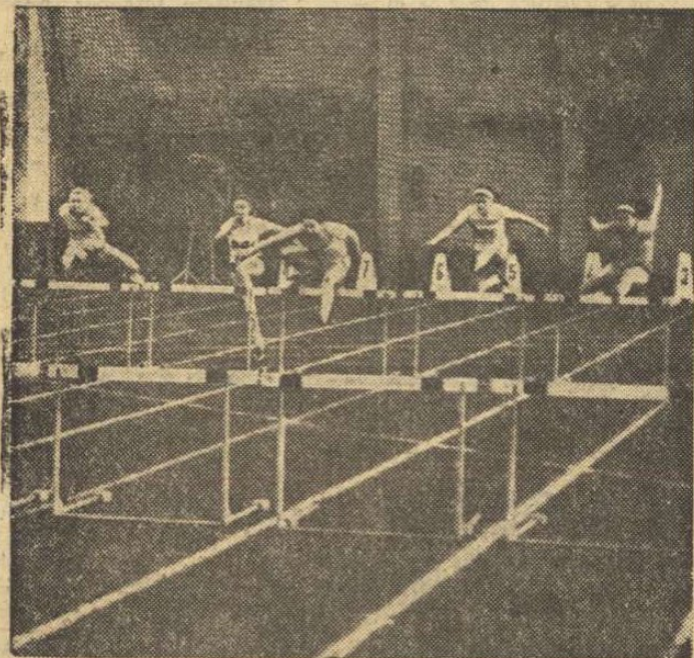
Trimisul nostru special la C. M. de bob din Elveția, VICTOR BĂNCIULESCU, transmite:

TOTUȘI, PANȚURU (LOCUL 6) RĂMÎNE ÎN ELITA MONDIALĂ A BOBULUI

SAINT MORITZ, 25 (prin telefon). — Soarele a strălucit azi ca în prospecte, valorificînd frumusețea naturală a stațiunii și îndemnînd multă lume să părăsească pista de skeleton, terenurile de curling și patinoarele naturale, pentru a aflua spre burlanul de gheață care începe în parcul Badrutt și se termină în comuna Celerina, după un parcurs sinuos de peste 1 kilometru și jumătate. Pe această cale șerpuită urma să fie desemnat primul echipaj campion mondial al anului, în coborîrile amețitoare ale bolizilor care ating viteza de 100 km pe oră.

A fost o zi agitată, cum sînt toate cele cuprinzînd mari momente decisive. Adevărul este că majoritatea dintre sutele de spectatori s-au grupat în special la sosire și la plecare, în jurul tabelelor de anunțare a rezultatelor și a megafoanelor. Era ca și cum boburile în sine, piloții și frînarii n-ar mai avea nici o importanță. Într-o surescitare colectivă, toți își ațineau privirile spre creta caligrafului cocoțat pe un acoperiș, iar urechile spre haut-parleur-ul unui crainic cu talent de reporter, care a știut să susțină vocal dramatismul clipelor întrecerii, sesizînd permanent diferențele

(Continuare în pag. a 4-a)

În finala probei de 50 m garduri, Anamaria Vitalyos de la Centrul atletic universitar București a avut o comportare meritorie devenind, pentru a doua oară consecutiv, campioană universitară. (Citiți amănunte în pagina a doua)

Foto: AUREL NEAGU

ÎNCEPÎND DE MIERCURI,

Citiți în **sportul** *noul serial*

ZBUCIUMATA ISTORIE A „ZEIȚEI"

Minunata poveste (adevărată) a campionatului mondial de fotbal

- Andrade, Scarone, Petrone et comp. cuceresc publicul parizian
- Cînd Leonidas, „diavolul brun", se descalță...
- Italia — bis!
- Diagonala braziliană se impune la Stockholm
- Trei goluri (din 6) contestate în finala de pe Wembley

Cartea celei mai pasionante competiții a sportului-rege, în 10 „volume"

ÎN „CUPA ARMATEI":

DORIN MUNTEANU ȘI-A ADJUDECAT ȘI SLALOMUL URIAȘ

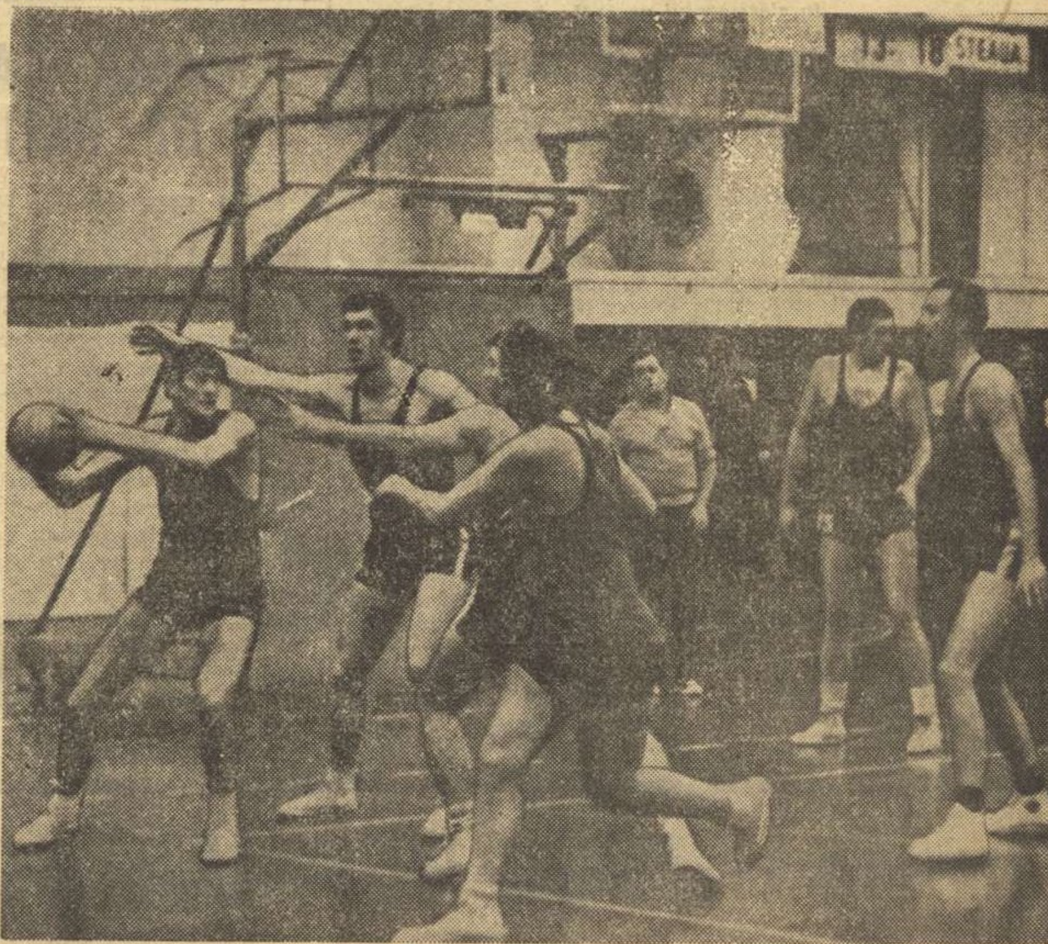
SINAIA, 25 (prin telefon, de la trimisul nostru). Duminică dimineața, cei care au avut inspirația de a urca în Bucegi, pentru a schia, pentru a face turism sau numai pentru a asista la tradiționalul concurs „Cupa Armatei", s-au bucurat din plin de feeria zăpezii, a muntelui. Într-adevăr, soarele scălda întregul masiv, întregind mărețul și pitorescul cadru al Văii lui Carp. Adăugînd că temperatura s-a menținut în jur de zero grade, păstrînd zăpada în stare excelentă pentru primul ca și pentru ultimul concurent, vedem că participanții la competiție au

D. STANCULESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

ÎN „CUPA CUPELOR" LA BASCHET

Steaua a cîștigat al doilea meci (71-67), dar Polonia Varșovia s-a calificat în sferturi

Nosievici (cu spatele) vine în ajutorul lui Tarău a cărui acțiune s-a oprit (pentru a cîta oară?) în fața zonei adverse

Foto: A. NEAGU

Am sperat, la începutul partidei, alături de miile de spectatori care au populat aseară tribunele sălii Floreasca, apoi, spre sfîrșitul primului time, am întrezărit chiar o posibilitate certă de calificare, pentru ca în final să constatăm că nici Steaua nu a putut trece în acest sezon de obsedantul tur secund al competițiilor europene, în dreptul căruia echipele noastre au început să capoteze de regulă.

Băieții lui Vasile Popescu pot avea unele circumstanțe atenuante pentru nereușita din meciul-retur cu Polonia Varșovia prin faptul că nu au putut alinia pe teren decît 5 jucători apți din toate punctele de vedere pentru o întrecere dificilă. Dar nu credem că acest lucru le va îndulci cîtuși de puțin amărăciunea gîndindu-ne, în special, la desfășurarea partidei de-a lungul celor 40 de minute. Formația varșoviană nu ni s-a părut în nici un moment mai mult decît un team perfect disciplinat din punct de vedere tactic, fără a avea valori de 14 karate. Jedrzejewski — rutinat conducător de joc, Piskun — un vulpoi bătrîn al baschetului polonez și tînărul Nowak, alături de coechipierii lor, și-au apărat cele 11 puncte acumulate în primul meci cu mult calm și luciditate, găsind mai întotdeauna o replică la sclipirile izolate ale „5"-lui bucureștean. Și cînd ne referim la aceste din urmă momente ni se perindă în fața ochilor o serie de șarje mult aplaudate

Adrian VASILIU

(Continuare în pag. a 4-a)

Citiți în pag. a III-a: Un grupaj de știri în legătură cu C.M. de hochei; grupa B și turneul de la Galați.

- Cesko Budejovice prezentă la turneul de la Galați
- Se va patina la 7 februarie pe „23 August"?

JOCUL DE-A... SPERANȚA

Ne-a căzut zilele trecute în mînă un ziar de sport editat, parcă, la Zagreb, în paginile căruia confrații iugoslavi se ocupau — cu o exactitate socratică, prietenă cu adevărul — de prezentarea echipelor reprezentative de fotbal așteptate pe pămînt croat, la mijloc de iulie, la o nouă ediție a „Campionatului european universitar".

Și găzduiau paginile acelea — pline de fotografii și nume adunate din toate colțurile bătrînului continent — prezentarea, luxuriantă, a mai multor echipe studențești, prezentare fidelă ierarhiei stabilite la ultima confruntare a genului, consumată anul trecut, în Spania. Citeam rînduri, nu puține, despre campioana „en titre" și noua ei echipă, despre a doua clasată, despre a patra clasată, despre a cincea, despre a șasea și așa mai departe... — și ne-a mirat foarte lipsa, am zis noi întîmplătoare, a celei de a treia clasate, care n-a fost alta — o știm cu toții — decît reprezentativa României!

Dar n-a trecut mult, și întrebînd în dreapta și în stînga, am înțeles de ce colegii de breaslă din Iugoslavia nu dețineau nici o informație despre actuala reprezentativă studențească de fotbal a țării noastre, despre componența și antrenorii ei, despre planurile de antrenament, despre speranțe și intenții — și motivul acestei tăceri este tocmai acela că pînă la această oră, cu nici cinci luni înaintea vernisajului competiției, selecționata în discuție încă... nu există!

Nu de mult, sub o semnătură căreia îi este îndeobște străină lamentarea, oficiosul universitar a atras atenția asupra acestei anomalii care, indubitabil, poate arunca fotbalul românesc într-un dureros con de umbră, dar cuvintele acelea n-au avut, se vede, darul să trezească acolo unde ar fi trebuit — și parcă bănuim noi unde — o cît de imperceptibilă reacție.

Știm, o să ni se explice, cu glasuri sugrumate, ca unii dintre prezumtivii componenți ai unei asemenea echipe sînt incluși în selecționatele aflătoare pe alte meleaguri, că e încă prea devreme pentru stabilirea lotului, că la urma-urmei nici anul trecut, cînd nu ne-am făcut de rîs, treburile n-au început mai devreme, și în fața unor asemenea argumente — împrumutate dintr-un arsenal pe care l-am fi bănuit epuizat — vom simți nevoia să ne retragem, învinși și triști...

Este, desigur, inutil să susținem că marea majoritate a fotbaliștilor universităților din Cluj, Craiova sau Iași — ca să dăm primele exemple — simt nevoia unei pregătiri centralizate, întru omogenizarea acelei echipe estudiantine ce ne va reprezenta la o competiție de anvergură, tradițională și recunoscută, în care — subțire, probabil, argument — băieții vor purta pe tricou chiar numele țării... Și asta pentru că este aproape imposibil să nu se afle voci care să ne decreteze, încă o dată, drept căutători de noduri în papură.

Dacă ne retragem, cum ziceam, învinși și triști, să ni se permită, consolator, să lăsăm în urma noastră cîteva întrebări dintre care cele mai importante pot fi acelea de a nu ști dacă o asemenea competiție este sau nu demnă de stimă, și dacă merită sau nu să semnăm la Zagreb — unde, între altele fie zis, avem de apărat un prestigiu — condica de prezență.

Și — de ce să nu sperăm? — s-ar putea să ne și răspundă cineva, azi-mîine...

Ovidiu IOANIȚOAIA

Corespondență specială de la IOAN CHIRILĂ

SELECȚIONATA OLIMPICĂ DE FOTBAL A ROMÂNIEI ȘI-A ÎNCEPUT CU SUCCES (DOUĂ VICTORII) TURNEUL ÎN AUSTRALIA

Miercuri, tinerii fotbaliști români evoluează la NEWCASTLE

MELBOURNE 25 **(prin telefon de la trimisul special al revistei SPORT).**

Părăsind (miercuri 21 ianuarie) țărmul însorit al Mediteranei, jucătorii de fotbal români din selecționata olimpică a țării au mai aspirat o dată profund suavul parfum al portocalilor și apoi au pornit într-o neobișnuită cursă contra timpului, îndreptîndu-se, peste sudul Asiei, spre un alt continent: Australia. Aproape 48 de ore, discuțiile, clipele de odihnă, scurtele perioade de somn agitat au fost însoțite de geamătul jeturilor uriașului „Boeing", care, vineri 23 ianuarie, s-a așezat cuminte pe pista aeroportului din orașul Adelaida.

Și aici, la „antipozi", noul val al fotbalului nostru nu și-a dezmințit valoarea și, mai ales, ambiția de a se impune, de a nu fi mai prejos decît echipa celor mari. Așa că nimeni nu s-a speriat atunci cînd am aflat că a doua zi (n.n. sîmbătă 24 ianuarie) echipa urma să înfrunte selecționata Australiei de Sud. Meciul, disputat pe o temperatură de peste 25 de grade, s-a încheiat cu victoria fotbaliștilor români, care au învins cu scorul de 1—0 (0—0), prin punctul înscris de Tufan în min. 57. După numai 24 de ore (deci, duminică!) și după o altă călătorie cu avionul, „olimpicii" au evoluat la Melbourne, în compania unei puternice formații locale: Victoria. Partida, așteptată cu mult interes, în special după rezultatul din primul joc, a oferit posibilitatea echipei noastre să-și etaleze calitățile: fotbal combinativ, în viteză, finalizări spectaculoase. La capătul celor 90 de minute, scorul a fost favorabil selecționatei române: 6—1 (4—0), prin golurile înscrise de Tufan (3), Grozea, Oblemenco și Anca.

Oboseala, dar în special căldura sufocantă, neobișnuită pentru jucătorii români a obligat pe antrenorul V. Mărdărăscu să opereze dese schimbări în formație, folosindu-se astfel întregul lot de fotbaliști deplasat. Următoarea partidă pe care o vor juca în Australia „olimpicii" va avea loc miercuri seara în orașul Newcastle.

Fotoreporterul nostru Aurel Neagu a surprins o secvență din partida amicală disputată ieri pe stadionul Politehnica din Capitală. Păiș (Sportul studențesc) a depășit apărarea adversă.

Citiți în pag. a 3-a relatările corespondenților noștri de la meciurile amicale ce au avut loc duminică.

Dorin Munteanu, dublu învingător în „Cupa Armatei"

Meciul de baraj Ciocâltea-Szabo

SATU MARE, 25 (prin telefon). În localitate a început meciul de baraj pentru desemnarea campionului de șah al țării, între **Victor Ciocâltea și Iuliu Szabo.** Prima partidă, în care Ciocâltea a avut albele, s-a încheiat remiză după o luptă interesantă. Aseară s-a jucat partida a 2-a. Și această partidă s-a încheiat remiză, astfel că după 2 meciuri scorul este 1—1.

Augustin VERBA, coresp. principal

„HOCHEIȘTII ROMÂNI SÎNT BINE PREGĂTIȚI PENTRU CAMPIONATUL MONDIAL"

Hocheiul românesc se află în preajma unui nou și dificil examen: participarea la grupa B a campionatului mondial. Echipa noastră a obținut succese în această competiție, fiind clasată de două ori (la Zagreb și Viena) pe locul secund ceea ce îi mărește responsabilitățile acum, cînd întrecerea urmează să aibă loc în capitala României.

Opinia publică sportivă este, desigur, interesată să cunoască stadiul de pregătire a lotului nostru, potențialul său, este dornică să afle la ce anume trebuie să se aștepte. Hocheiștii se află în pregătire (centralizată sau la cluburi) de aproape un an. Ar fi, deci, acum momentul unui prim bilanț. Acesta a și fost scopul întrevederii pe care am avut-o cu antrenorii VITESLAV NOVACEK și ION TIRON la întoarcerea lor din Cehoslovacia, unde selecționata a efectuat încă un stagiu pe gheață, susținînd și cîteva meciuri de verificare.

— În comparație cu perioada corespunzătoare de acum un an, credeți că echipa noastră de hochei ESTE PREGĂTITĂ MAI BINE pentru campionatele mondiale de la București decît a fost pentru cele de la Ljubljana?, am deschis noi dialogul.

— *Fără discuție, da,* a răspuns V. Novacek, antrenorul principal al echipei. *Hocheiștii au efectuat un program amplu, împărțit în patru etape. Trei le putem socoti încheiate. În mai 1969 au început antrenamentele pe uscat, în cadrul cluburilor, iar în iulie și august ele au continuat pe gheață, în străinătate. Echi-*

(Continuare în pag. a 3-a)

V. Novacek (stînga) și I. Tiron pun la punct ultimele amănunte ale pregătirii echipei